

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1182

гр. София, 23.04.2026 г.

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 1-ВО ТЪРГОВСКО ОТДЕЛЕНИЕ  
2-РИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на дванадесети март през две хиляди  
двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Кристияна Генковска

Членове: Анжелина Христова  
Никола Чомпалов

като разгледа докладваното от Кристияна Генковска Касационно търговско  
дело № 20268002900240 по описа за 2026 година

**за да се произнесе, взе предвид следното:**

Производството е по чл. 288 ГПК.

Образувано е по касационна жалба на Сдружение „Български  
антифашиски съюз“ срещу решение № 458/11.08.2025 г. по в. т. д. № 136/2025  
г. на Софийски апелативен съд, с което е потвърдено решение №  
1518/05.11.2023 г. по т.д. № 1273/2023 г. на СГС за отмяна на решения, взети  
от ОС на сдружението на 22.06.2023 г., по иска на Б. Д. Й. срещу касатора.

Касаторът поддържа, че въззивното решение е недопустимо, евент.  
неправилно, както и че са налице предпоставките по чл. 280, ал. 1, т. 3 ГПК и  
по чл. 280, ал. 2, пр. 2 ГПК за допускане на касационно обжалване.

В писмения си отговор ответникът по касацията Б. Д. Й. оспорва  
наличието на основание за допускане на касационно обжалване и по същество  
жалбата.

Върховният касационен съд, Търговска колегия, I отделение, след като  
разгледа касационната жалба и извърши преценка на предпоставките по чл.  
280, ал. 1 ГПК, констатира следното:

Касационната жалба е редовна - подадена от надлежна страна, срещу  
подлежащ на касационно обжалване съдебен акт в преклузивния срок по чл.  
283 ГПК и отговаря по съдържание на изискванията на чл. 284 ГПК.

За да постанови обжалваното решение, въззивният съд е приел, че във  
въззивната жалба е било направено оплакване за недопустимост на  
обжалваното първоинстанционно решение, основано на твърдението за  
ненадлежно упражнено право на иск, с оглед обстоятелството, че ищецът не е

бил делегат на общото събрание, нито член на ръководен или контролен орган на сдружението, а „като обикновен редови член“ нямал право и не бил участвал в „заседанията.. на висшите органи на БАС“, които причини обуславяли липсата на правен интерес“. Съдът е счел, че същото възражение е неоснователно. Отчел е противоречие на изтъкнатите от касатора доводи с разпоредбата на чл. 25, ал. 6 от ЗЮЛНЦ, с която правото да повдига спор относно законосъобразността и съответствието с устава на решенията на общото събрание е предоставено на всеки член на сдружението.

Липсата на членствено правоотношение, като отрицателна предпоставка за допустимостта на иска, е било обосновано с неспазването на реда за приемане на нови членове, „разписан подробно във вътрешни правила, приети от управителния съвет на БАС“ (според становището с вх. № 65 329/ 7.06.2024 г., представено от адвокат Р. Д. - т.1, л. 290), какъвто документ съдът е установил, че липсва в кориците на делото. В чл. 13, ал. 3 от устава на сдружението е прието, че членовете се приемат от дружествата на БАС въз основа на лична молба без ограничения за партийна принадлежност, социално положение, образование, етнически произход и религиозни убеждения. Такава молба от 13.03.2023 г., адресирана до управителния съвет на съюза, САС е установил, че е приложена в т. I, л. 281 от делото, а на л.6 е приложено копие на членска карта № 120012, издадена на Б. Д. Й., върху която е положен кръгъл печат с надпис „Български антифашистски съюз София район Лозенец 12“. Тези частни документи според съда в достатъчна степен установяват спазването на цитираната разпоредба от устава и при липсата на други доказателства, които да опровергават тяхната доказателствена сила е приел, че към деня на провеждането на общото събрание на сдружението, ищецът е бил негов индивидуален член.

За неоснователни са приети и оплакванията във връзвивната жалба за неправилност на решението на СГС. Изложил е съображения, че предмет на делото е повдигнатият на основание чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ спор за законосъобразността на решение на върховния орган на сдружение с нестопанска цел. Дължимата проверка е свързана с установяването на наличието или липсата на твърдените от ищеца нарушения на установената в чл. 19 от устава процедура за свикване на общото събрание, съгласно която датата, часът, мястото, дневния ред и нормата на представителност на общото отчетно - изборно събрание се определя и обявява от управителния съвет най - малко два месеца предварително, като решението за свикването се обнародва в „Държавен вестник“, в печатния орган на съюза, с писма се уведомяват съответните областни съвети и се поставя на подходящи места за обявления в сградите на управителния съвет и на областните (общински) съвети. Граматическото тълкуване на цитираната разпоредба в съответствие със синтактичните правила, които използват връзките между отделните думи в изречението, при съобразяване на факта, че не е употребен разделителния съюз „или“, който се използва за да покаже избор между две или повече възможности, е насочило САС към категоричен извод, че действителната воля

на учредителите на сдружението е била процедурата по оповестяване на решението на изпълнителния орган да се счита за спазена, само когато в посочения срок то е било разгласено по всеки един от изброените начини. Въззивната инстанция е установила, че поканата за свикване на общото събрание е била обнародвана в неофициалния раздел на „Държавен вестник“, бр. 36 от 21.04.2023 г., а копие от решението на управителния съвет е било изпратено до областните съвети на съюза като прикачен файл към електронното писмо от 18.04.2023г., подписано от председателя на управителния съвет Е. Б., с което двумесечния срок е бил спазен. Решението на управителния съвет е било публикувано в бр. 5, 1-31 май 2023 г. и в бр. 6, 1-30 юни 2023 г. на Националния вестник на българските антифашисти „Жарава“. В отговора на исковата молба ответникът е заявил, че „вестникът излиза от печат на всяко първо число от месеца“, което според съда означава, че от деня на първата публикация - 1.05.2023 г. до обявената дата за провеждане на събитието - 22.06.2023 г. установения в чл. 19 от устава срок не е бил изтекъл. В подкрепа на твърдението, че преди изтичането на посочения срок решението на управителния съвет е било поставено на подходящи места за обявления в сградите на управителния съвет и на областните (общински) съвети, САС е зачел представените 28 на брой документа, наименовани „протокол за поставяне на публична покана за провеждане на общото събрание на сдружение „Български антифашистски съюз“, насрочено на 22.06.2023 г. на ул. „Позитано“ № 20, гр. София - (четвъртък) от 10.30 часа, в зала „Киносалона“. Истинността им е била оспорена в срока по чл. 193, ал. 1 от ГПК с твърдението, че са антидатирани- създадени за целите на настоящия процес и то след 1.06.2023 г., и никога не са били поставяни по предназначение. САС е съобразил практиката на касационната инстанция, че страна в процеса, която не е участвала в съставянето на частен документ и не се явява трето по смисъла на чл. 181, ал. 1 от ГПК лице, може да оспорва датата на съставянето му, като последната следва да бъде установена с други доказателствени средства. Доказателствената тежест е за лицето, което претендира изгодни за себе си правни последици от фактите, удостоверени или обективирани в частния документ. Възражението на ищеца е било заявено в допълнителната искова молба, но в отговора ѝ ответникът не е поискал допускането на други доказателства, с които да установи осъществяването на благоприятния за него факт, в резултат на което според съда е настъпила процесуалната преклузия по чл.373, ал. 2 от ГПК. В протоколите е посочено, че всеки един от тях е бил съставен на 14.04.2023 г. в областен град - център на регионална структура на съюза (чл. 12 от устава), като удостоверяват, че на тази дата подписалите ги лица- председателят на съответния областен съвет на организацията и един от заместник председателите на управителния съвет- Борис Цветков Цветков или Е. Николаевич Б., са поставили на видно място и залепили пред централния вход на сдружение „Български антифашистски съюз“ в сградата на посочен адрес в съответното населено място „публичната покана, публикувана в „Държавен вестник“, бр. 36/ 21.04.2023 г. и официално

съобщение, публикувано във в. „Жарава“ брой № 5/ 1-31 май 2023 г. и брой № 6/1-30 юни 2023 г.“ Обсъждането на идентичното съдържание на всеки един от оспорените частни свидетелстващи документи чрез съпоставката им с останалите доказателства по делото води до категоричния извод, че изявлението, материализирано в тях, не отговаря на действителното положение. САС е счел за логически неприемливо в документ, съставен на 14.04.2023 г., да бъдат засвидетелствани като случили се факти, които предстои да се осъществят напред в бъдещето - на 21.04.2023г. (обнародването на поканата в „Държавен вестник“) и в периода от 1.05.2023 г. до 1.06.2023 г. (публикациите във в. „Жарава“). В съответствие с изложеното съдът е приел, че тези свидетелстващи документи са неверни, тъй като удостоверяват факти, които не отговарят на истината, поради което тяхната доказателствена сила е била напълно опровергана и те не съставляват доказателство за релевантния факт - поставянето на покана за общото събрание на подходящи места за обявления в сградите на управителния съвет и на областните съвети в двумесечен срок преди провеждането на форума. Въззивната инстанция е достигнала до заключение, че по категоричен начин е било установено нарушение на разпоредбата на чл. 19 от устава на сдружението, регламентираща начина и срока за уведомяване на неговите членове за провеждането на общото събрание, което предпоставя според САС и незаконосъобразност на решенията, взети на 22.06.2023 г. и основателност на конститутивния иск с правно основание чл. 25, ал. 4 от ЗЮЛНЦ.

След даване на указания от администрация касационната жалба въззивен съд за прилагане на изложение по чл. 284, ал. 3, т. 1 ГПК касаторът представя молба, в която не формулира изричен правен въпрос по см. на чл.280, ал.1 ГПК. Навеждат се оплаквания по чл.281, т.3 ГПК за неправилност на обжалваното решение и се твърди неговата недопустимост, поради липса на качество на ищеца – член на сдружението. Съобразно постановките по ТР № 1/2009г. на ОСГТК на ВКС правните въпроси като общо основание за допускане на касационно обжалване по смисъла на чл.280, ал.1 ГПК са различни от касационните основания за отмяна на въззивното решение. Следователно във фазата по чл.288 ГПК настоящата инстанция следва да се произнесе единствено дали е налице основанието по чл.280, ал.2, пр.2 ГПК. Съставът на ВКС намира, че не е налице вероятност да е недопустимо въззивното решение поради причините, сочени от касатора. Дори и да не се съобразят мотивите на въззивния съд относно момента на обективизиране на възражението на касатора относно липсата на качество член на сдружение за ищеца, предвид събраните доказателства за възникване на същото в полза на Б. Д. Й., се налага извод за наличие на надлежна процесуална легитимация за последния да предяви иск по чл.25, ал.4 ЗЮЛНЦ срещу сдружението.

По изложените съображения въззивното решение не се допуска до касационно обжалване.

В отговора на касационната жалба не е обективизирано искане за присъждане на разноски за настоящото производство.

Мотивиран от горното, Върховният касационен съд,

## **ОПРЕДЕЛИ:**

НЕ ДОПУСКА касационно обжалване на въззивно решение № 458/11.08.2025 г. по в. т. д. № 136/2025 г. на Софийски апелативен съд.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: \_\_\_\_\_

Членове:

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_